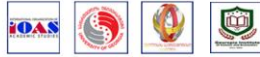

10th International Conference on Legal and Judicial Studies

بررسی ماده ۲۶۵ قانون مدنی

سعید عابدیان

کارشناس ارشد حقوق خصوصی

چکیده

یکی از بحث برانگیزترین مواد قانون مدنی، ماده ی ۲۶۵ است که، علی رغم گذشت سالیان متمادی از تاریخ تصویب این ماده و مدلول آن، مسأله ای است که همچنان در سطح دکترین و رویه قضایی، محل بحث و اختلاف است، این در حالی است که، به جرأت می توان گفت: اگر ماده ۲۶۵ ق.م را کاربردی ترین مواد قانون مدنی ندانیم، حداقل از مباحثی است که به طور قابل توجهی، کاربردی و مبتلابه بوده، و نمی توان، وجود اختلاف در آراء صادره از محاکم در خصوص این ماده را انکار نمود، لازم به توضیح است، برخلاف سایر دعاوی از قبیل (دعوی خلع ید، الزام به تنظیم سند رسمی، ابطال سند و...) که دارای عنوان خاصی است، آراییی که درخصوص ماده ۲۶۵ ق.م. صادر می شود، فاقد شناسنامه و عنوان است، لذا همین امر جهت دسترسی به آراء صادره و بررسی آنها، موجب تکلف و دشواری است، اما می توان اذعان داشت که، دادگاه ها موضوع ماده ۲۶۵ ق.م را تقریباً تحت عنوان «مطالبه ی وجه» مورد رسیدگی قرار می دهند. ماده (۲۶۵) قانون مدنی اشعار می دارد: «هر کس مالی به دیگری بدهد ظاهر در عدم تبرع است بنابراین اگر کسی چیزی به دیگری بدهد بدون این که مقروض آن چیز باشد می تواند استرداد کند.» هدف این تحقیق بررسی ماده ۲۶۵ قانون مدنی می باشد. در این تحقیق تلاش می شود تا با ذکر نظرات مختلف حقوقی و فقهی و نقد و بررسی آنها و نیز نظریات دکترین و رویه قضایی مربوطه این ماده را مورد بررسی دقیق قرار دهیم.

واژگان کلیدی: ماده ۲۶۵ ، قانون مدنی، نظریات دکترین ، رویه قضایی